

บทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

Computer Lesson in the Topic of “Difficult Word” in Thai Subject for Primary 1

พัชรี ไชยสุข¹, ดร.พงศธร โพธิ์พูลศักดิ์², รศ.ดร.กนก สมะวรรณนะ³

1ปริญญา ค.ม. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต) สาขาคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

²อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

³อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ 2) เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ ที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของ นักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น 4) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผล ของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น 5) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังได้ รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษา อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านบึงกระโดน (ศิริสิงห์อุปถัมภ์) อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชา ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถม ศึกษปีที่ 1 ผลของการวิจัยปรากฏว่า

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.78/81.11

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5802 แสดงว่านักเรียนมีความรู้ เพิ่มขึ้นหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ร้อยละ 58.02

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดเห็นโดยรวม อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : บทเรียนคอมพิวเตอร์ / คำยาก / วิชาภาษาไทย

Abstract

This research was aimed for 1) To develop Computer Lesson in the Topic of “Difficult Word” in Thai Subject for Primary 1 in efficiency. 2) To find the effectiveness of computer lessons to be developed according to the criterion 80/80. 3) To compare achievement before and after classes of students after learning management with computer lessons that was improved. 4) To study the effectiveness of index to learn the lessons well developed. 5) To study the satisfaction of students after receives learning management with improved computer lessons. The sample was drawn from the nine primary 1second term year 2014 of Banbung Kradoan (Sirisingupathum) Banbung District, Chonburi Province. This survey research used computer lesson on the topic of “Difficult Words” in Thai subject for Primary 1, achievement test and satisfaction questionnaire of students about a computer lesson on the topic of “Difficult Words” in Thai subject for Primary 1.

Research findings were as follows:

1. Computer Lesson in the Topic of “Difficult word” in Thai Subject for Primary 1 efficiency equals 82.78/81.11
2. Achievement of students after learning computer lessons that develop higher than before learning in significant statistical .05 levels.
3. The efficiency index of students who study computer lessons in the topic of “Difficult Word” in Thai Subject for Primary 1 found that the Index productivity equals 0.5802, which means the students had more knowledge after studying computer lessons 58.02 percent.
4. Student’s satisfaction with learning Computer Lesson in the Topic of “Difficult word” in Thai Subject for Primary 1 in an overall opinion at a high level.

Keywords: Computer Lesson / Difficult Word / Thai Subject

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ที่เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ใช้เป็นเครื่องมือ ในการติดต่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน การดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมอย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคม และเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงออกถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณคดี และวรรณกรรมล้ำค่า ภาษาไทย จึงเป็นสมบัติของชาติ ควรแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กรมวิชาการ. 2544 : 33)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 มาตรา 22 กล่าวไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลัก

ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” นอกจากนี้ในมาตรา 24 ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้ในการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมต้องสอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ นอกจากนี้สาระสำคัญของมาตราอื่น ๆ ที่มีต่อการจัดการศึกษาที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กกว่า การประเมินผลยังต้องอาศัยการพัฒนาของผู้เรียน โดยใช้แบบสังเกตหรือเครื่องมือที่หลากหลาย อีกทั้ง การจัดการศึกษาต้องอาศัยสิ่งที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เพื่อช่วยให้เด็กพัฒนาอย่างรอบคอบโดยนำภูมิปัญญา ท้องถิ่นเข้ามาประยุกต์กับการเรียนรู้ของเด็กด้วย แนวคิดของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ว่าการสอนภาษาไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงแนวคิดไปจากเดิม ไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียง อย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและใช้ภาษาในการแก้ปัญหา ในการดำรงชีวิต และปัญหาของสังคมเน้นการสอนภาษาในฐานะเครื่องมือของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียน แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาตน นอกจากนี้ยังต้องสอนภาษาเพื่อพัฒนา ความคิดผู้เรียน มีประสบการณ์ และประมวลค่ามากพอที่จะสร้างความคิดได้ลึกซึ้งและคิดได้อย่างชาญฉลาด รอบคอบ ขณะเดียวกันการสอนภาษาไทยจะต้องเน้นการรักษาด้วยและหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ได้กำหนดปรัชญาไว้ว่า ให้คนไทยเป็นคนดี มีปัญญา มีความเป็นไทย มีความรู้เป็นสากล และ อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นหลักสูตรเชิงกลยุทธ์ที่มุ่งแก้ปัญหาและผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่สังคม ความรู้ โดยในเบื้องต้นจะให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาไทย เพราะภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ ประจำชาติ เป็นเครื่องมือสื่อสารที่ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกัน มีจุดมุ่งหมายในการแสดงความคิด ความรู้สึก ความต้องการ การใช้ภาษาจึงจำเป็นต้องใช้ให้ถูกต้องและเป็นไปตามธรรมชาติของภาษา ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีลักษณะเฉพาะ ส่วนหนึ่งเป็นทักษะต้องฝึกจนเกิดความชำนาญ ส่วนหนึ่งเป็นเนื้อหา สาระที่ต้องเรียนรู้และนำไปฝึกคู่กับส่วนที่เป็นทักษะนั้น คือ หลักภาษาทั้งสองส่วน เมื่อนำไปฝึกจนชำนาญ สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักภาษา ตามลักษณะของภาษาไทยทั้งการอ่าน การฟัง การพูด การเขียน ซึ่งเป็นการแสดงออกทางทักษะภาษา การฝึกทักษะภาษาไทยจึงต้องเรียนรู้หลักภาษาไทย ฝึกทักษะทาง ภาษาและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องและเหมาะสม (กรมวิชาการ. 2545 ก : 21)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากยังมีปัญหา ด้านการอ่าน การเขียน สูงมาก ซึ่งมีสาเหตุหลาย ๆ อย่าง เช่น ปัญหาตัวครูผู้สอน ครูภาษาไทยบางคน ยึดหลักเกณฑ์ทางภาษาอย่างเคร่งครัดจนไม่ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงจึงทำให้ขาดการสอนที่ดี มีประสบการณ์ในการสอนไม่เพียงพอทำให้นักเรียนเบื่อภาษาไทย ส่งผลให้นักเรียนไม่ชอบการอ่านหนังสือ ซึ่งนักการศึกษาและนักวิจัยได้ศึกษาสาเหตุดังกล่าวเกิดจากการที่มีสื่อการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ผู้เรียนยังมีพฤติกรรมการเรียนโดยการทำแบบฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ แต่ไม่ค่อยศึกษาหาความรู้จาก แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ด้วยตนเอง ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน (ธีรวิทย์ ภิญญัญญู กานต์. 2550 : 1) จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยย้อนหลัง 3 ปี ของโรงเรียนบ้านบึงกระโดน (ศิริสิงห์อุปถัมภ์) ตั้งแต่ปี พ.ศ.2553-2555 มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์ (คะแนนประเมินระดับชาติ NT 2553-2555) นักเรียน สอบได้คะแนนไม่ดี ซึ่งเป็นผลมาจากนักเรียนส่วนมากอ่านหนังสือไม่ออก ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยค่อนข้างต่ำ และจากที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านบึงกระโดน (ศิริสิงห์อุปถัมภ์) อ่านคำได้ในส่วนของคำเดี่ยว แต่ถ้าเป็นคำประสม ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป นักเรียนส่วนมากยังอ่านไม่ค่อยได้

ปัญหาดังกล่าวควรได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวครูผู้สอนควรมีการศึกษาหาวิธีที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพ ให้ทั้งความรู้ ทักษะ และความสนุกสนานไปพร้อม ๆ กัน โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้สนใจและศรัทธาในวิชาภาษาไทยให้มากขึ้นและมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เช่น การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา การสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป การสอนแบบการ์ตูน รวมทั้งการสอนโดยใช้เกมและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยควรจัดให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และตรงกับพัฒนาการของเด็กในด้านความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล กิจกรรมการเรียนการสอนควรใช้กิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เรียนอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน (วิฑูรย์ วงษ์อำมาตย์, 2552 : 2)

การนำคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ ตามระดับความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามอัตราการเรียนรู้ของแต่ละคนผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ ที่มีทั้ง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงประกอบ ทำให้ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตัวเองได้ทันทีว่า สิ่ง que ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปนั้นถูกหรือผิด จึงช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น (คำมี ลุงนาม, 2553 : 2) สอดคล้องกับ รัตนารักษ์ ชิมเมฆ (2552 : 3) กล่าวว่า คอมพิวเตอร์เปรียบเสมือนสื่อการเรียนการสอนที่สามารถซ่อนคำตอบ และค้นหาคำตอบได้ดีกว่าสื่ออื่น ๆ บทเรียนคอมพิวเตอร์เป็นบทเรียนที่มีเนื้อหาต่าง ๆ รวมทั้งวิธีเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า มีทั้งระบบภาพและเสียง สื่อประสม (Multimedia) มีเนื้อหามากมายสำหรับการสอนเรื่องหนึ่ง ๆ และสามารถโต้ตอบกับผู้เรียนได้ทันที สะดวกในการแก้ไขข้อผิดพลาดของการเรียนแต่ละครั้งและแต่ละปัญหา นอกจากนี้ยังสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการติดต่อกันระหว่างผู้เรียนด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยผ่านทางสายโทรศัพท์ ผลการเรียนสามารถบันทึกเก็บไว้ และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับสูง ทำให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ได้ระหว่างผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ มีความสามารถตอบสนองต่อข้อมูล que ผู้เรียนป้อนเข้าไปได้ทันที เป็นการช่วยเสริมแรง ทำให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น เป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ การอ่านคำได้อย่างถูกต้องอันเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ และพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน เป็นการค้นหาวิธีการที่เหมาะสมในการส่งเสริมและปลูกฝังนิสัยรักการอ่านของนักเรียน ซึ่งถือเป็นหลักสำคัญในการสื่อสาร และจะได้นำแนวทางในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์กับวิชาอื่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ ที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ 80/80

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น
4. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านบึงกระโดน (ศิริสิงห์อุปถัมภ์) อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี จำนวน 9 คน
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2557 ถึงเดือนมกราคม 2558 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 ชั่วโมง
3. เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คำประสมสระเดี่ยว จากบัญชีคำพื้นฐาน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยคัดเลือกคำที่นักเรียนอ่านไม่ออก หรืออ่านไม่ได้ แล้วบรรจุลงในบทเรียนคอมพิวเตอร์ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน จำนวน 10 ชุด ชุดละ 10 คำ รวม 100 คำ

การทบทวนวรรณกรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรรณา พูลสวัสดิ์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้เทคนิคการสอนอ่านด้วยบทร้อยกรอง พบว่าเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ระดับช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4-6) ที่ได้รับการสอนอ่านคำ โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านด้วยบทร้อยกรองมีความสามารถในการอ่านหลังการทดลองอยู่ในระดับดี มีความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ทวีศิลป์ อัยวรรณ (2549 : บทคัดย่อ) วิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพระแท่นดงรัง อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยคอมพิวเตอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับดี (4.48)

พัชรินทร์ เวชกามา (2549 : บทคัดย่อ) วิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย เรื่องการสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมศึกษา จำนวน 43 คน ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย เรื่องการสะกดคำ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.40/86.00 และมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.61 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

อรรรณพ วิริยะสัจจะ (2549 : บทคัดย่อ) วิจัยเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับคำนาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดปากบ่อ (เหลื่องราษฎร์บำรุง) อำเภอ

เมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับคำนาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์เสนอแนะว่า บทเรียนควรมีทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การเขียน และการอ่าน ประกอบด้วยสื่อมัลติมีเดีย ให้มีความหลากหลาย มีแบบทดสอบและแบบฝึกหัด บทเรียนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 71.33/73.22 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 70/70 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับดี

ปีทมา โดคติเทพย์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.75/84.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า $t = 11.202$) รวมทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.92)

เสาวลักษณ์ สำเนียง (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์วิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ วิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.50/83.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับดี (4.28) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

นันทศิริ ศิริมั่งมุล (2552 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหิ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 64 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.49)

ระเบียบ สุจิตตกุล (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้บทร้อยกรองประกอบภาพ พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน มีความสามารถในการอ่านคำโดยรวมอยู่ในระดับ ดีมาก โดยมีความสามารถในการอ่านคำเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 71.72 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 82.92 พร้อมทั้งนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความคงทนในการเรียนรู้

มยุรี คุ้มจำ (2553 : บทคัดย่อ) ได้สร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่งบทร้อยกรอง สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) พบว่า สื่อมัลติมีเดีย

ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพด้านเนื้อหาค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 อยู่ในระดับดี คุณภาพด้านสื่อค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 อยู่ในระดับดี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความพึงพอใจต่อบทเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

จากเอกสารและงานวิจัยที่น่าเสนอมาแล้ว พบว่าการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน มีแนวโน้มของความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว เนื่องจากมีการค้นคว้า วิจัยและพัฒนาวิธีการเรียนรู้ มีการนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้งาน และเครื่องคอมพิวเตอร์มีความสามารถในการใช้งานสูงขึ้น อีกทั้งมีความพร้อมของอุปกรณ์สนับสนุนให้เครื่องทำงานในลักษณะมัลติมีเดียและระบบเครือข่าย ทำให้สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยได้ โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่าน การสร้างชุดฝึกอ่านแบบต่าง ๆ จะช่วยให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติหรือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ดังนั้น การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลางสำหรับการจัดการเรียนการสอน จึงเป็นวิธีการหนึ่ง ที่จะสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนให้สูงขึ้นตามความคาดหวังของการเรียนรู้ นอกจากนี้การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ยังเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาตามความสามารถของตนเอง จากเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยนำสื่อคอมพิวเตอร์มาใช้ประกอบการเรียนการสอน โดยพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อออกหนังสืออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบึงกระโดน (ศิริสิงห์อุปถัมภ์) อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวันที่ 26 กันยายน 2557 ถึง 9 มกราคม 2558

2. นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ผ่านการประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ในการเรียนการสอนเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

- 2.1 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น ไปทดลองสอนกลุ่มเล็ก 1 : 1 (One to one testing) โดยเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านบึงกระโดน (ศิริสิงห์อุปถัมภ์) อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 3 คน เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนที่อยู่ระดับดี 1 คน ระดับปานกลาง 1 คน และระดับอ่อน 1 คน โดยให้เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก 1 คน ต่อ 1 เครื่อง เพื่อหาความเหมาะสมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ซึ่งมีข้อบกพร่องที่พบ คือ บทเรียนมีขนาดตัวอักษรเล็กเกินไป สีพื้นหลังไม่เหมาะสมส่งผลให้อ่านยาก จึงได้นำข้อบกพร่องเหล่านี้มาปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

- 2.2 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเล็ก (Small group testing) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบึงกระโดน (ศิริสิงห์อุปถัมภ์) อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ที่ไม่ซ้ำกับคนเดิมจำนวน 6 คน โดยคัดเลือกจากนักเรียนที่มีผลการเรียนที่อยู่ระดับดี 2 คน ปานกลาง 2 คน และระดับอ่อน 2 คน เพื่อหาความเหมาะสมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีข้อบกพร่องที่พบ คือ เสียงที่ใช้ประกอบบทเรียนไม่ชัดเจน มีสัญญาณแทรกซ้อน ไม่ตรงกับภาพ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อบกพร่องมาปรับปรุง

2.3 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วเขียนลงในแผ่นซีดีรอม นำไปทดลองใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพที่ใช้งานแตกต่างกันเพื่อตรวจหาข้อบกพร่องและมาตรฐานขั้นต่ำของคอมพิวเตอร์ที่สามารถใช้งานได้กับบทเรียนคอมพิวเตอร์

3. ทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์กับกลุ่มเป้าหมาย ตั้งแต่วันที่ 3 พฤศจิกายน 2557 ถึง 9 มกราคม 2558

4. หลังสิ้นสุดการเรียนการสอนผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดิมกับการทดสอบก่อนเรียน ในวันที่ 12 มกราคม 2558

5. หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ โดยใช้เกณฑ์ 80/80

6. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์

7. หาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น

8. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น

ผลการวิจัย

จากการวิจัย การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) คิดเป็นร้อยละ 82.78 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) คิดเป็นร้อยละ 81.11 ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ จึงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.78/81.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก

คะแนน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	80	66.22	4.79	82.78
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	20	16.22	1.09	81.11
ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1 / E_2) เท่ากับ 82.78/81.11				

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยสอบก่อนเรียนเท่ากับ 11.00 และมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเท่ากับ 16.22 จากการทดสอบค่า t-test ที่ระดับ .05 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย	$\bar{X}$	S.D.	df	t
คะแนนก่อนเรียน	9	11.00	2.29	8	6.87*
คะแนนหลังเรียน	9	16.22	1.09		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index: E.I.) เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 0.5802 หรือคิดเป็นร้อยละ 58.02 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล (E.I)
		ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
9	20	99	146	0.5802

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ พบว่า มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านออกแบบนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.45) ด้านบันทึกและการจัดการนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับพอใจมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.50) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับพอใจมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.55) ด้านการนำเสนอ นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับพอใจมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.51) ด้านเนื้อหา นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับพอใจมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.50)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น กลุ่มเป้าหมายได้คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบท ($\bar{X}$) เท่ากับ 66.22 จากคะแนนเต็ม 80 คะแนน ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 82.78 และได้คะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียน ($\bar{X}$) เท่ากับ 16.22 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 81.11 แสดงว่าจากการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ ทำให้ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 82.78/81.11 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 ทำให้สามารถนำไปเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพในระดับหนึ่ง ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก

1.1 บทเรียนคอมพิวเตอร์มีเสียง และภาพประกอบการเขียนนำเสนอใจ มีการเสริมแรงเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนจดจำ และเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

1.2 บทเรียนคอมพิวเตอร์ในรายวิชาภาษาไทยที่พัฒนาขึ้นมีรูปแบบโครงสร้างตามประโยชน์การใช้งานการเรียนการสอน มีโครงสร้างหลายอย่างในการนำมาสอนตามต้องการ สำหรับบทเรียนคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีหลักการแตกต่างกันระหว่างบทเรียนคอมพิวเตอร์กับการสอนตามปกติ นั่นคือความสามารถของบทเรียนคอมพิวเตอร์ ในการที่จะจัดการเรียนการสอนย้อนหลังหรือทบทวนเนื้อหาบทเรียนได้ตลอดเวลา พร้อมกับการทำแบบฝึกหัดหลังเรียนจบบทเรียน และมีแบบฝึกเสริมทักษะหลังจากการเรียนจากเนื้อหาในบทเรียนแล้ว ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศิลป์ อัยวรรณ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.75/84.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/ 80 ที่กำหนดไว้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่า $t = 11.202$) รวมทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำควบกล้ำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, $SD. = 0.92$)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรุณา พูลสวัสดิ์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้เทคนิคการสอนอ่านด้วยบัตรย่อยกรอง พบว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ระดับช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4-6) ที่ได้รับการสอนอ่านคำ โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านด้วยบัตรย่อยกรองมีความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของปีมา โดคติเทพย์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.75/84.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/ 80 ที่กำหนดไว้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 0.5802 หรือคิดเป็นร้อยละ 58.02 หมายความว่า หลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นแล้วนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 58.02 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ เวชกามา (2549 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย เรื่องการสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย เรื่องการสะกดคำที่พัฒนาขึ้นมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.61 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และนนทศิริ ศิริมั่งมุล (2552 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหิ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 มีค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้น มีคะแนนเพิ่มขึ้น

ร้อยละ 64 ทั้งนี้เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนจึงมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างทั่วถึงกัน จึงทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนและเรียนอย่างสนุกสนาน เพราะผู้เรียนได้ทำแบบฝึกทักษะ แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบด้วยตนเองมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้เข้าใจบทเรียนได้รวดเร็วและสามารถเรียนเพิ่มเติมหรือทบทวนบทเรียนย้อนหลังได้ นำไปสู่ความสนใจในวิชาภาษาไทยมากขึ้น ซึ่งเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่นักเรียนเคยได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่ยังเป็นเด็กและได้สัมผัสเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน จึงทำให้นักเรียนยังมีความรู้เพิ่มขึ้นอีก

4. นักเรียนที่เรียนโดยบทเรียนคอมพิวเตอร์ เรื่อง คำยาก วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.43 หมายความว่า หลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นแล้ว นักเรียนมีความพึงพอใจเฉลี่ย 4.43 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทวีศิลป์ อัยวรรณ (2549 : บทคัดย่อ) วิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพระแท่นดงรัง อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์อยู่ในระดับดี (4.48) สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทศิริ ศิริมั่งมูล (2552 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหิ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.49) ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก การจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ นักเรียนเรียนได้อย่างอิสระ เรียนตามลำดับความสามารถเป็นขั้นจากง่ายไปหายาก โดยสามารถเรียนตามความก้าวหน้าของตนเอง ได้ตามลำพัง อีกทั้งในบทเรียนคอมพิวเตอร์ยังได้นำเสนอทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและภาพกราฟิก เสียงบรรยาย โดยใช้เสียงดนตรีประกอบ มีการเชื่อมโยง (Links) ไปยังเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ศึกษาค้นคว้าได้ จึงเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้บทเรียนคอมพิวเตอร์มีความน่าสนใจ ทำให้นักเรียนสนุกไปกับบทเรียน ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย ช่วยกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะหาคำตอบ หรือคำอธิบายต่อไปและยังทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน จึงทำให้นักเรียนมีคะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยมากทุกข้อ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 ควรแนะนำให้นักเรียนทำความเข้าใจในวิธีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์อย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

1.2 ควรศึกษาโปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ ที่จะนำมาพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์หลาย ๆ โปรแกรม โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพด้านฮาร์ดแวร์ของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีอยู่แล้วว่ามีความเหมาะสมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์เหล่านั้นหรือไม่

1.3 ในขณะเรียนรู้ผู้สอนไม่ควรปล่อยให้ นักเรียนเรียนตามลำพัง เพราะว่าในขณะที่เรียนเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับระบบเครือข่ายหรือข้อสงสัยต่าง ๆ ผู้สอนจะช่วยแก้ปัญหาได้ทันทั่วทั้งที่

1.4 ไม่ควรจำกัดเวลาและจำนวนครั้งในการเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนเอง ความสะดวก และความต้องการของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ในลักษณะนี้กับเนื้อหาในระดับชั้นต่อไป

2.2 ควรมีศึกษาลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ที่เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนที่มีสติปัญญาแตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2543). **กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน**. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.

_____. (2544). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

_____. (2545 ก). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์คุรุสภา.

กรุณา พูลสวัสดิ์. (2549). **การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้เทคนิคการสอนอ่านด้วยบทร้อยกรอง**. ปรินญาณินท์ กศ.ม. การศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คำมี ลุงนาม. (2553). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแจกลูกสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ทวีศิลป์ อัยวรรณ. (2549). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพระแท่นดงรัง อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ธีรวิทย์ ภิญญโณณัฐกานต์. (2550). **ทำไมคนไทยไม่เก่งภาษาอังกฤษเสียที**. คมชัดลึก.

นันทศิริ ศิริมิ่งมุล. (2552). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองหิ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. หลักสูตรการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ประไพ พงษ์จิวนิช. (2541). **“การสอนคณิตศาสตร์โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน”**. วารสาร สักทอง. 4, 25-27.

ปีتما โตอดิเทพย์. (2550). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. ปรินญาณินท์ กศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัยศิลปากร.

พัชรินทร์ เวชกามา. (2549). **การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย เรื่อง การสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

- มยุรี คุ้มจำ. (2553). บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การแต่ง
บทร้อยกรอง สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3). วิทยานิพนธ์
ค.ม. เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ระเบียบ สุจิตตกุล. (2552). การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้บทร้อยกรองประกอบภาพ.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- รัตนภรณ์ ชิมเมง. (2552). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรง
ตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านท่างาม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วัชร เขียวระยงค์. (2549). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ
และเทคโนโลยี เรื่อง ส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิฑูรย์ วงษ์อำมาตย์. (2552). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ เรื่องการวัด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมการสอน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- เสาวลักษณ์ สำเนียง. (2550). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรรณพ วิริยะสัจจะ. (2549). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ
เกี่ยวกับคำนาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5”. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.